

og er ret optimistisk på at få brede flertal til at samarbejde om det, så tror jeg, at det hænger sammen med, at flere og flere af Folketingets partier er bevidste om globaliseringsaspektet i uddannelsespolitikken.

Jeg ser nemlig satsningen på uddannelsen og fornyelsen af vores uddannelsesområder, alle områderne, som det danske svar på globaliserings udfordring. Vi har jo i mange år haft en konstant debat kørende mellem dem, der finder, at man skal løse konkurrenceproblemet ved at sætte lønnen ned, og dem, der føler, at man skal løse konkurrenceproblemet ved at sætte kvalifikationerne op.

Der vil, som jeg ofte har sagt det, altid være en plet på jorden, hvor lønnen er lavere end her, og derfor har vi altid haft den grundlæggende tese, at vores overlevelsestrategi skal bygge på bedst uddannede folk, og derfor er uddannelsesaspektet så afgørende vigtigt. Jeg var glad for inspirationen fra hr. Jacob Buksti i indlægget her.

Jeg vil over for fru Ulla Tørnæs for det første takke for den fremstrakte hånd til et samarbejde. Det er klart, der faldt et par kritiske bemærkninger undervejs, og sådan er det vel, når man skal i gang med det med samarbejde. Det tror jeg er helt rigtigt, og jeg tror i det hele taget, det er rigtigt, at man sådan definerer hinanden, inden man prøver at se, om man kan finde hinanden i et fornuftigt, konkret samarbejde.

Inden jeg sådan helt mister selv tilliden over fru Ulla Tørnæs' karakteristik, tillader jeg mig et par enkelte korrektioner. For det første berører jeg faktisk i min tale betalingsbalanceproblemet. Jeg gør det faktisk i så stor udstrækning i det økonomiske, at der var flere, der brugte ord som fodslæbende tale og andet. Jeg var faktisk meget inde på det økonomiske. Jeg tror, det er meget vigtigt.

Der var et aspekt, jeg godt bare ville bruge to ekstra ord på. Det var den økonomiske verdenskrises karakter. Fru Ulla Tørnæs siger i virkeligheden, hvis vi skærer ind til centrum af spørgsmålet: Hvor omfattende er den økonomiske krise egentlig lige nu? Hvordan virker den ind på Danmark? Hvad kan vi forvente af os? Kan vi ikke prøve at skyde os lidt tættere på?

Jeg vil godt bare lige give et par bemærkninger her som understregning af, hvorfor regeringen føler, den skal fastholde den kurs, den er på: en stram finanspolitik, som finansministeren har lagt frem, men ikke yderligere stramninger, så vidt vi kan vurdere det.

Hvis man ser på den internationale finansielle krise lige nu – jeg tror, hr. Jan Petersen var inde på det – så kan man se, at den amerikanske vækst i år vurderes til at være på 3,5, og den falder til næste år til 2,0, men alligevel en vis positiv vækst. Tager vi Japan – det er nok vores største problem – er der negativ vækst i år på et par procent og stort set balance på væksten i 1999 omkring 0.

Tager vi de fire asiatiske tigre, eller hvad vi skal kalde dem nu om stunder, så havde de negativ vækst i år på 10 pct., og de balancerer til næste år, altså igen en pil opad. Tager vi den russiske økonomi, ligger den dernede på minus 6 både det ene og det andet år. Tager vi så EU, kan vi se, at væksten i år formentlig bliver på 2,9 pct. og til næste år 2,5 pct.

Hvorfor nævner jeg nu alle de tal? Jo, det gør jeg for at give en fornemmelse af, at tallene på de fleste områder, især på de fjerne områder, peger i opadgående retning. Tallene på de nære områder ligger ret stabilt, og jeg glæder mig især over, at den europæiske region ligger på disse 2½ pct. Vi kunne godt ønske os lidt mere, men det er slet ikke så galt endda, og vi eksporterer faktisk to tredjedele af vores samlede eksport til EU-området, og derfor er min pointe:

Hvis det kan lykkes os i Det Europæiske Råd under det østrigske formandskab at få et nogenlunde fornuftigt økonomisk samarbejde, som vi jo har en Amsterdamtraktat til, og som vi har et nyt beskæftigelseskapitel til, og hvis det kan lykkes os nogenlunde at holde en fornuftig budgetlinje, der ikke udløser selvforstærkende nedskæringer, så tror jeg, det er klogt at holde sig til den økonomiske hovedstrategi, vi har fastholdt indtil nu.

Jeg tror derfor også, det er klogt, at pinsepakken får lov at blive dér, hvor den er. Forstå mig ret, det karakteristiske for denne regerings økonomiske strategi har jo også været omhyggelig planlægning og timing.

Når pinsepakken blev gennemført før sommerferien, sådan som den blev, er det faktisk også udtryk for, at vi ved, det tager tid, inden den slår igennem. Derfor var det vigtigt at komme igennem før sommeren. Vi ved også, det er et vigtigt signal til omverdenen, og på tilsvarende måde med kommuneaftalerne og finansloven.

Kort sagt: Når udenlandske finansanalytikere på finansmarkederne ser på den økonomiske strategi i Danmark, så nikker de lidt. De bliver